

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Quaestio tertia - De tempore

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

QVAESTIO
TERTIA
DE TEMPORE.

Dubium Primum
An et quid sit Tempus;
an sit uerum ens reale;
et ad quod praedicamentum
spectet? ~~~~~. ¶

Concl:

Conclusio Prima

413

Vere datus serpens in rerum natura.
Certe et Actus et aliam p[ro]p[ri]o ex ss. Litteris
gen[er]is p[ro] uti d[icitur]. Sicut luna abidem ut quid signa
in temp[or]e. p[ro] uti ab experia. Nam experimur q[uo]d
sollex et bardu in rem n[atu]r[al]i q[uo]d illud cop[er]it et
sollex m[er]it[us] q[uo]d in m[er]it[us] h[ab]et m[er]it[us] p[ro]p[ri]a
q[uo]d h[ab]et et illud et bardu m[er]it[us] q[uo]d in aqua
h[ab]et m[er]it[us] p[ro]p[ri]a. In regni non p[ro]p[ri]a h[ab]et
q[uo]d in rem n[atu]r[al]i. Im[er]o a temp[or]e existat
intra .i.

Conclusio Secunda.

Tempus e numer[us] motu s[er]p[er] prius et
posterior h[ab]et s[er]p[er] priores et posteriores
partes motu.

Hanc d[icitur] d[icitur] h[ab]et q[uo]d in ap[er]t[ur]a h[ab]et
et ut in d[icitur] explicanda. In p[ar]te illi
e numer[us]; q[uo]d p[ro]p[ri]a h[ab]et d[icitur] numer[us].
Alia p[ar]te et alia m[er]it[us] numer[us]
h[ab]et e ille q[uo]d res numeramus. n. g. duo, tria.

7

7. fides vocari numerus separatus à rebus numeratis
di. hinc et c. duplex. Aliter papine numerans
ga tenet se se: ex parte rem q. enumerat.
Aliter e numerus ab hinc numerans et iste e potus
intellectiva q. res numerat medio numeris factis.
et numerus mater sine numerus numeribus
enumerans generis et applicabilis rebus numeratis,
n. g. tres hinc vel tres lapides sunt numerus
numeratus, et hinc et c. duplex. aliter e enim partes
non cognoscant aliquo termino eor, n. g. numerus
quatuor navis hinc, non habet partes q. cognoscant
aliquo termino eor, inter q. n. hinc
non dat aliquo termino d. nexy sine termino
eor. aliter e numerus numeratus unius partes
sunt rem cognoscant aliquo termino eor, hinc
inter se divi dant et d. partem q. d. d. d. d. d.
inter aliter numerus numeratus et c. duplex.
Aliter e unius partes sunt simul. n. g.
Habet status ex 10 papibus q. simul eor,
Istius in illo. Aliter e unius partes cognoscant
Lant

Lant mede aliter
fides vocari in
di. in rebus
numeribus rebus
fines sine rebus
q. longis sit rebus
papine numerans
potus intellectiva
Est et numerus
numerans generis
inter n. numerus
mater. nam q.
rebus partibus
aut successivis
singulis rebus
sunt eor d. d.
fines et rebus
terminatus
successivis
q. enumerans
res cognoscant

ipsas tu simul non existunt. hae n. tu conge,
habet utq. momentibus non succedunt quatuor
semper mensurat.

2a. deinde paritate, motu, p. quo et di. in que
duplicem metru. alij et motu primi melitio.
et alij et motu huius in foron. Motu primi
melitio et motu regulari primi et p. eodem
modo p. gradibus. nam in melitio rapidissime
cigitur et eadem metru. quare p. sua uniter,
melitio et regulari eodem p. s. p. h. u. e.
habet ja regula em alij em metru, et huius
regulari in m. metru primi melitio men.
fuerat tempus p. p. se et in illis huius et
alij, parte numerat p. huius ipsam
habet p. in deinde et q. / tempus p. motu.
nunc motu non recte. sed regulari,
motu motu primi melitio.

3a. parte et p. huius et posteriori q. unij
melitio huius in e. metru primi melitio
p. huius parte. alij prior alij posterior.
Nam

Nam non
fuerat parte
melitio unij
habet non
et habet non
habet non
quatuor parte
melitio huius

Conc

Tempore
habet huius
illam tu de
habet huius
habet huius
n. em huius
habet huius
numerat, recte
p. motu p. huius
habet huius
em corrupte
habet huius

Non enim motus sit ens in seipsum habet
 suas partes priores et posteriores ab aliis,
 nihil enim post alia. unde non ens in seipsum
 habet non eas suas partes priores, nempe
 quod habet una post alia. et partes illae quod
 transferuntur in priores, et quod de novo se
 quuntur posteriores. numerus ergo semper est,
 una illam motum in seipsum et tubentem
 horum partium, cito transferuntur et veniuntur.

Conclusio Tertia.

Tempus est verum ens reale.

Hanc sententiam videtur negasse ab antiquis
 illam tu defendit Aristoteles et Thomas hinc.

Aristoteles quidem cepit de quantitate aut tempus esse ipsum quan-
 titatis ergo sit mentem Aristoteles semper est ens reale, multum
 non ens ratio sit esse ipsius quantitatis quod est reale ens.

S. Th. idem docet quod: 72. ubi ait. quod cum tempus sit numerus
 numeratus, necesse est tempus esse sicut motus, quod est a.
 quod motus sit in re extra. ergo et tempus sic est.

Pro tanto ratio. Tempus est vere mensura motus aliarum,
 verum corruptibile in se. ergo et ens reale. ante potest esse
 hinc quod ratio. mensura vel duratio debet esse in se
 ratio

Conclusio Quarta.

416

Tempus spectat ad privicamentum quantitatis per se tam in ratione continui quam mensurae.

Contra se eis inter Autores quamvis alig videantur negare. pro tu rae. Rati factu quantitatis consistit in extensione partium, sed tempus hinc partes extensas sunt duratorem et unam post aliam. ergo spectabilis per se ad privicamentum quantitatis. quia potest quid in parte unat rati fructum aliquid potest, si ad illud per se spectat. aut vero gerat. Tempus n. hinc una hora post aliam. ergo hinc extensionem successivam per se.

Sunt Contrarii tempore extensionem et divisibilitatem non rae sui, sed tu rae incho et gerat non per se spectabilis ad privicamentum quantitatis. Rati q. dupliciter aliquid potest dividit aut extendi rae alteri. ergo per accidens, ita ut in se et gerat propriam extensionem non habeat tu alteri quo modo albedo et alia accidentia corporea q. media. te subindunt in quantitate tu extensa sine quantitate per accidens, et hinc per se non spectant ad privicamentum quantitatis. ergo ut aliquid extensa vel gerat rae alteri vel per accidens non ea in se intrinsicam et gerat non hinc extensionem sed ea per alium a se rae saltem distincta dividit et extendit. & hinc

cor. go ont quantitas gnuma. p. r. gnuma. in hoc n. differ quantis,
 ter discretis a gnuma q. hoc habeat term. eam partem suas co,
 pulantem illa vero non. go aut p. r. tempus h. t. m. b. a. t. i. a. q. d. a. n.
 vel momentanea n. h. a. n. t. u. m. h. o. m. i. n. i. s. n. e. i. p. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e.
 spectare ad p. r. t. u. m. p. r. t. e. q. a. h. e. d. e. n. d. a. t. e. s. e. r. i. n. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e.
 non gnuma in p. r. t. u. s. p. r. t. e. a. u. t. p. r. t. e. t. e. m. p. o. r. e. n. o. n. d. o. m. i. n. a. t. r. e. s. e. p. t. e.
 in h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e. e. i. d. e. m. i. n. e. a. d. q. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
 d. e. n. o. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. i. c. u. t. e. s. e. r. i. t. u. s. i. n. e. a. d. n. e. s. t. e. m. n. e. r. b. i. s. t. e. m. p. o. r. e.
 n. o. n. s. p. e. c. t. a. t. a. d. p. r. t. u. m. h. a. l. i. t. u. s. i. n. e. p. r. t. u. s. i. l. l. o. g. e. n. t. e. r. D. I. C. E. S.
 t. e. m. p. o. r. e. e. n. u. m. e. r. u. s. s. e. p. t. n. u. m. e. r. u. s. e. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. d. i. s. c. r. e. t. a. g. o. e. t. t. e. m. p. o. r. e.
 R. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. n. u. m. e. r. u. m. u. n. g. u. l. a. s. e. s. e. p. a. r. a. t. i. s. a. l. i. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. e. u. m. r. e. l. i. q. u. a.
 d. i. s. c. r. e. t. i. s. q. u. i. n. t. e. r. s. e. n. e. u. n. i. u. s. u. t. n. u. m. e. r. u. s. t. e. r. n. a. r. i. u. m. h. o. m. i. n. i. s. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
 q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. d. i. s. c. r. e. t. a. a. l. i. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. n. u. m. e. r. u. m. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. r. e. l. i. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
 m. e. n. t. i. b. u. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r. q. u. i. n. t. e. r. s. e. g. r. e. c. i. e. n. t. e. s. o. c. c. o. n. j. u. n. c. t. i. o. n. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
 a. l. i. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. e. i. d. e. m. i. n. e. a. d. q. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r. n. o. d. i. s. c. r. e. t. a.
 e. t. e. x. h. a. c. p. a. r. t. e. a. d. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. t. e. m. p. o. r. e. n. o. n. e. n. u. m. e. r. u. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r. m. o. d. o.
 s. e. c. u. n. d. u. m. e. t. e. x. h. i. s. p. t. e. f. f. i. c. a. c. i. t. u. r. r. o. b. o. r. a. n. t. i. a. c. o. n. t. r. a. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. s. d. i. s. c. r. e. t. a. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
 p. r. o. p. t. e. r. e. u. m. e. n. t. u. m. e. s. s. e. r. e. a. l. e.

Conclusio Quinta.

Licet tempus tam in ratione catholici quam in ratione
 mensura sit entitas realis non ratio, connectat
 tamen ordinem ad rationem presentem diu deesse
 parte huius.

Ita huius contentus pars gstat ex dictis. Ita nevel
 explicitely h. e. n. t. i. t. a. t. i. s. e. s. s. e. r. e. a. l. e. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r.
 e. i. d. e. m. i. n. e. a. d. n. e. s. t. e. m. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r. e. t. n. e. u. m. e. r. u. s. e. t. i. n.
 h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r. u. t. p. t. e. i. n. n. e. s. s. e. o. c. c. o. n. j. u. n. c. t. i. o. n. e. s. i. m. i. l. i. t. u. r. e. t. n. e. u. m. e. r. u. s. e. t. i. n.
 n. e. u. m.

rem d' lemi sunt p'prietates ontis realis. d' g'g'te
ontis realis, tu ad huc eliduntur ad me ad utrum
et aduataba. h'c u. c. ^{metus} illig. lemmi uoluntatis similib
f'miem mouere p' uoluntatem et abigeo reale d'
In intrinsece dicitur ordine ad inctum p'prietatem si
nem h'um ad eandem p'nt quia nem. ita et
diciuntur temp' imp'etare ad me ad p'ntem in
d'lectura h'um ad g'diem p'nt quia nem. h'c
supponit p'te r'a pars e'ntis. Temp' et g'te
numery numeraty. g'o. d' i' i' i' l' i' s' in p'ntis ex
g'ly g'tab. l'cti sub h'umema p't. ultra. In h'c
d'ntio nem e' p'ntia p'te q' in c'tu. g'o temp' s'ic d'
ordine ad inctum p'ntem d'nti d'nt p'ntes.
p'te idem r'o. Temp' g'a e' e'ntem s'ic p'ntem
ad d'ntem. g'o d'nt ad me ad acta d'nt. no
quippe p'ntis ord' me ad acta. In illig. actualis
d'ntio s'ic me ad acta incty. p'ntes n. h'nt non
d'nt d'nt p'ntia; g'o. Idem e' d' d'nt de h'nt in
r'o'e m'ntura.

Obi d'nt g'o g'ta d'ntem h'nt. Numery g'tab

ex

ex uoluntate in
d'ntio g'o l'cti
et p'ntis g'
R' Temp' et
numery g'a p'
s'ic d'ntem
ex uoluntate
g'a h'nt r'o'e
p'ntem m'nt
et ita g'a p'
quam e'ntem
m'ntura g'
e'ntem h'nt p'
d'ntem h'nt p'
p'ntem g'tem
p'te e'ntem
Obi d'nt
g'o nem e'ntem
d'nt g'te nem
uoluntate g'tem

ex unitatibz in divisibilitate. tempus non est pars
divisibile. qd tempus non est numerus. mo tempus
et quantitas continua quod est potest esse numerus?

R. Tempus non est numerus sicut est, sed hic
numerus est mensura continua, sicut tres ultra
sunt verum numerus non est quia quod est autem hoc
ex unitatibz in divisibilitate hoc est. sicut est
quod habet rationem mensurae continuae rationem vero
quod mensurae continuae explicemus et numerum
et ista est quantitas discretiva nobis notior
quam continua, et ideo quod cum aliqua re
mensuramus sicut in quod sumus quantitates. sicut
est hoc est sit quantitas continua. ut est quod
sunt hic panis est 10. ultra. et ratio non,
sicut est sicut verum vocare numerum. ad aliam
est rationem ex dictis.

Ubi autem est tempus non est mensura motus
quod non numerus. quod est per se. mensura
dedit esse notior et mensurata, sed tempus et
realiter agitur. motus vero est actus in motu. quod

R.

R. Nihil aliud. ad placitum dices tempus in actu
exercitio esse necessarium, licet in actu signati sit
difficilis cognitio. hec a. non sollicita quod sit mensura
mota. Unde S. Aug. lib: 11. confess: cap. 17. ait.
Quid est tempus? si nemo ex me quarrat, scio,
si quareti expli care uelim nescio.

Articulus 20. Ad placitum tempus esse ens ratio.
ex ipso hinc capi. 2. quod. Si motus non esset,
non esset et tempus. quod tempus pendet ab motu.
et ergo ens ens ratio.

R. Admittendo hinc dicitur exparte. quod si:
in quodam loco generat arguer ad studendum
tempus non esse ens reale. unde non nichil tempus
sua sua sententia. sed per hinc sita propria argumen,
dantis. Denique R. hinc tua uelle quod tempus
concedit ens esse ad motum quod sit dicitur et
ita magis tempus non supra tunc stabilitur.

Articulus 20. Potes hinc non sunt reales
ergo nec ipse tempus aliud reale ens. quod
sit. Nam tota uelle scio ex partibus quod
sunt

Quod aliud ratio
partes hinc sunt
non te aliquid
substantia te aliquid
in hinc non
sunt tempus te quod
numeri hinc
les generas quod
hinc dicitur hinc
palmis hinc
R. Nihil aliud
hinc te non
sunt, ex parte
omne hinc
aliquid hinc
sunt quod hinc
sunt hinc
hinc quod hinc
plenius hinc
ex parte hinc

p in thy opatem hunc p ratem futem sui q hie
 futina. nego m. hunc p terminu ad que dicit
 glimum od nem nitripire gudo m. ^{caute} pte n.
 in thy opatem sempz mensurat metra et hie
 ratem futem in me outo succipini te ut dicit
 ordme ad metra ptra multiplicatur supra facta.
 Quid sempz non dicit facta nu,
 mery du tu ga habet ratem mensura yhomi.

Quid dicit dō. Moly non e in pōhuto pōne,
 libab. go nec sempz. ano pō. ga moly e pōh
 pōhuto. qyria non pō. qto pōm alty non e
 in pōhuto neqz et pōpō alty eod, pō sempz
 e pōpō moly ul pōhilitatē dependunt alty
 go sempz et non eod in pōhute quantitatē
 pō ut nec moly emō pōtō s. metaphyca,
 qto numeravit pōtō quantitatē non me,
 mi nil hōis. go figuratē y sempz nōpōs
 pōtō pōhilitatē arid pō pōhilitatē illud.
 Quid dicit dō. dō. qyria. qyria moly
 e ons in cōmpletō pōhite dicitō tendentia
 ab

al' me d' dō
 unde bene pō
 pōhite moly
 e in pōhite
 ou mōpōhite
 pōhite moly
 pōhite moly
 multa fecerit

Dul
 Vtrum
 fur rea
 qualibe
 vante c
 pus e
 instanti
 fione

ab uno ad alium tempus non uno completo
 unde bene poterit esse in p[ro]p[ri]e g[ra]vitate
 sicut n[on]. si est alio sit accidit m[er]ito alio t[em]p[or]e
 e[st] in p[ro]p[ri]e non m[er]ito, q[ui]a m[er]ito ut p[ro]p[ri]e in
 se n[on] p[ro]p[ri]e. Ad Altem ex p[ar]te p[ro]p[ri]e s[er]v[ati]o[n]is.
 p[ro]p[ri]e in citato loco t[em]p[or]e numero s[er]v[ati]o[n]is p[ro]p[ri]e
 s[er]v[ati]o[n]is p[ro]p[ri]e us[que] quare non miru[m] q[ui]b[us]
 multa fecerit multu[m] t[em]p[or]e s[er]v[ati]o[n]is.

Dubium Secundum
 Utrum Tempus distingua-
 tur realiter à motu et
 qualibet duratio à re du-
 rante creata. Et utrum tem-
 pus existat tantum r[ati]o[n]e
 instantis, an uero etiam r[ati]o[n]e
 s[er]v[ati]o[n]is partium?

Dys.

Duplex est haec in re sententia quae affirmat tempus
et motum non distinguere realiter nisi se sit
inter rationes ratiocinabiles sicut supra de actione
et passione dicimus. et hanc licet Durandus et
Secundus in 1. d. 2. q. 2. magis hinc cap. 12. fol. 24. S. a.
2. tom. metaph. lib. 5. fol. j. mm. 5. et in
sententia aperit tempus et motum primum melius
distingui ante eam quam motus et quod realiter.
haec sententia est Connitri: hinc cap. 29. q. 19. a. 1. et 2.
Sociniano 12. metaph. q. 58. et haec sententia nihil
notis probabiliter unde sit.

Conclusio Prima.

Tempus distinguitur realiter a motu.
pro certo quod ex Aristotele q. cap. 11. hinc non tenet dicitur
sed ex ipso quod tempus distinguitur a motu, non
tamen hinc sed realiter ut postea examinabimus
utem q. metaph. lib. 2. q. 29. ubi ait. Tempus sit aliud
motu esse re verum tamen non nisi passione eius.
ex quo loco sic auctor. Pro passio realis quae
vera est satis distinguitur realiter ab ipso et
istud omne est passio quod si tempus est passio
realis

Innocent ex hinc qd nesci igni quere alios pmovent
ex se ipso. nec vult si dicas ad necessitatem
illius pmovent motu te facere aut tandem tempus a.
non. sufficere distinctione ratio ratiocinatio.
si aut alibi et pmovent ut aliquid scilicet idem ut
pmovent dicitur in tu non vult si esse uigens et
passionem agit, et pmovent et actione respicit
qd inter actione et passionem intercedit.
Ihndi ratio ratiocinatio utum e de motu et hinc
non vult si qua qd si arguer. Motu
facere aut tandem ante com. pmovent in tu, tempus
vero non. qd tempus et motu disti. quod realiter
am. pmovent. pmovent. qui abiget reale pmovent
vel aduenit, ante com. pmovent in tu, et aliter
non pmovent disti. quod realiter ab illo, sed motu
ante com. pmovent in tu, quod pmovent tandem
et factioitas qd sunt medi. qd am. reale,
non vero qd pmovent in tu. qd tempus et
motu disti. quod realiter. m. et pmovent
pmovent m. arguer. Gito n. una qualitas remittit
intendit

aut remittit ad
una disti. quod
nisi qd una
qd. Confir. m.
qd hinc ad unum
aliquid vero non
qd, sed motu
pmovent m. si duo
d motu fil. fac.
eandem pmovent
motu et tempus
non motu qd
disti. quod et tu
si una ex ite
hinc, sed tu qd
idem tunc hinc
non. qd hinc
et una hinc
disti. quod non
remittit de pmovent

aut remittitur vel interius realiter et alia tunc statim resultat
 una distinctio realis inter illas non ob aliam rationem
 nisi quia una habet aliquid reale quod altera non habet
 etc. Confirmatur haec ratio. Quod unigenitus ita
 se habet ad unum realiter matrem vel naturam,
 aliud vero non, tunc distinguitur realiter inter
 se, sed matrem et tempus ita se habet. etc. m. g. stat.
 p. m. si duo matres fuerint quod idem spiritum,
 et unus sit factorem altero, tunc uterque habet
 eandem extensionem, et tunc dicitur per tempus. etc.
 matrem et tempus distinguitur realiter, cum matrem
 non matrem quod ad suam substantiam vel ex-
 tensionem et tunc matrem realiter tempus. dicitur
 si unus ex illis ductus esset per magis spem
 hinc, sed tunc falsum, tunc illi duo matres habent
 idem tunc tempus, et tunc maximam extensio-
 nem. etc. tempus et matrem distinguitur realiter
 et circa hanc causam Nota ut scribitur in libro
 Johannis Augustini quod non nulli opinantur dicitur. nos
 venant de tunc, sed dicitur tunc unigenitus rei creatae.
 utrum

utrum duratio rei creata distinguitur realiter ab illa, vel
vel tunc ratiocinata pro intellectu sciendum
q. Duratio nihil sit aliud quam perseverantia
vel permanetia rei in esse illius. Et tunc vel
potest durare q. dicitur vel potest q. generat in
esse, tunc tempus et duratio motus, tunc n. motus
sive durat q. dicitur sive durat in esse et movet in tempore;
potest non durat q. dicitur potest tunc generat in esse
et movet q. dicitur non durat distinguitur realiter a
re durante et duratio de re creata. quod
non durat deus q. dicitur aeternitas distinguitur
ab ipso deo in theologia videtur
Pro hoc vero dubio sciendum est velum duratum
generare rebus ratiocinatis existit quum
hinc in rem ratiocinatis et cum existit generat
est rebus sive durat quia accidit
sive durat corpore quia sive durat
est de rebus hinc quod dicitur et dicitur
intellectus hinc modo utrum duratio rei creata
distinguitur:

distinguitur ab
distinguitur realiter
est, quod dicitur
sive durat in
potest durare
quia existit
Concl
Non sicut
si motus sive
creata ad
sive durat
potest durare
de hinc, sive
realiter ab
a re ratiocinatis
sive durat
sive durat
non

distingui ab existenti actuali illius, ab extra u.
 distingui realiter ceteris quae recepta ab
 extra, sed sicut et distingas de actuali existenti, quae
 plures ut sicut illi supra relati per se facta
 probant durationem non distingui realiter ab
 ipsa existenti actuali, sed tunc tunc verum est.

Conclusio Secunda.

Non solum tempus distinguitur realiter
 à motu sed quolibet duratio à re uolente
 creata actualiter etiam existente.

Ita ceteris pars probatur supra et non pars
 per se. ex D. Th. 2a. 2. q. 10. a. 6. ubi non tunc
 de hinc, sed et de cetero docet quod distinguitur
 realiter ab existenti Angelorum hinc mensura
 à re mensurata et hinc accidens à re
 proprie sicut D. Th. duratio rei creata di-
 stinguitur realiter ab illo. quae plures tempus et
 autem non dat alia duratio rei creata.

1720

Duratio diffini gnat realiter ab illis. nam a creatu-
 turis ascendit non inquit ad cogitatio Deum, dicitur
 q in creaturas sunt diffusa realiter, in Deo
 realiter relinquitur, virtualiter tunc distinguitur.

Petr 20. Canto. Duratio rei presupponit Deum existens,
 statim ita ut prius sit rem existere qua durare,
 20 Duratio non e idem realiter cu existit, sed
 habet se ut accidens resp. rei durantis et ut
 existens. cum pet. existit e magis intrinseca
 rei qua durat, 20 duratio presupponit existam
 esse prior illa. cum pet. pet. quia e q sunt magis
 intrinseca sunt priora, ut pet. in compositis
 nati in quo prius sunt materia et forma aut
 albedo, q materia et forma magis intrinseca sunt
 sicut ad rem compositi. q quia pet. quo ad
 utramq. partem in primis q duratio sit acci-
 dens resp. rei et ut existens. qd est ad rem
 ubi in actu perfecti e accidens illius vel quod
 nil ipsi accidentibus ut pet. in albedine
 q qd ad rem tunc iam in actu perfecti q habet
 accident.

acci dubitatur advenit. Sed dicitur advenit ont
 ante existentem. ergo advenit ipsi accidentibus
 et ont. acci dicitur resp. illis. Et hec ex pte in
 qm. qm. q. si dicitur disti. quod realiter
 a re et ante existentem. Idem non pot. fili ipsi
 realiter accidere vel accidentibus advenire,
 alios eadem subitas opel accidens et non
 resp. realiter. Sed dicitur accidit rei ut et exi.
 stant, ergo ab ea ut sic distinguat realiter nec
 realiter dicitur ad hoc facte disti. di. ont. nro
 ratiocinata nam ad hoc pte qm. q. resp.
 nare videt q. dicitur disti. quod nro rati.
 emat et unum illam fil. accidens realiter,
 aliud vero non ergo.

Alii vero ergo contra jam caeterum. Insuper
 Atem q. lili. phy. lex. 58. ubi sic dicit. Est
 pte q. pte q. qm. in meo id qdem
 q. pte q. d. et tu spe ipsi altem et non
 meo. Hanc verba videtur in finem Atem
 velle

velle distinguere
 Confirmat
 nro non
 numerus
 res numerus
 ergo tempus non
 ipse nro
 explicita
 pte non
 Sed sunt ipsi
 pte q. pte
 Confutatio
 tempus et
 et termini
 locuti nam
 Insuper q.
 Confutatio
 numerus non
 et ipsi non
 n. numerus

nulle distinguere non tempus realiter à motu.
 Confirmatur arguta rae. Tempus e numerus
 motus non numerans sed numeratus, at numeri
 numeratus nihil reale addit distinctione super
 res numeratus sed tra ordine prioris et poster.
 go tempus non est alia res q̄ter partes reals
 ipsius motus. M. gubal ex depe juris supra
 explicata n. vero p̄ter numerus servandus la,
 p̄tium nunc e alia res at ipsis lapidibus
 sed sunt ipsi lapides ut numerabiles p̄ter
 prius et posterius.

Quia Autoritatem Auct. p̄tium solis leg. vel nulle
 tempus et motu identificari inter se ex par,
 te termini, non a realiter inter se absolute
 cogito. nam alias idem mensurand realiter
 fuisse q̄ motus implicare. ad Constatur
 R. Canto m. d. n. g. m. ad p̄tium dices,
 numerum numeratur non spe aliquid distinctum
 at ipsis rebus numeratis realiter. numerus
 n. numeratus in huius lapidibus non tra sunt
 3. lap.

quo ad essentiam et existentiā rei ab agente non
 interrupta sed continuata. Formatio vero vel
 accidentalis permanētia finitū p̄ continuatā
 dependentia accidentali (q̄ ex substantiā vel essentiā
 resultat, et hanc ultimā permanētia in esse
 duratū finitū. Et pot̄ hanc doctrinā explicari
 p̄ ea q̄ docuimus in logica tractatu de Potētia.
 ubi diximus duas albedines non esse finitū similes
 p̄ suas entitates sed p̄ relatiōem sup̄ additā p̄ proprias
 vero entitates esse tū fundamentaliter finitū.
 et p̄ similitudinem non veniūt illis ī suas proprias
 entitates sed p̄ aliq̄d reale sup̄ additū. bene
 tū 2a. eodem modo dicitur q̄ duplex sit perma-
 nentia in esse, fundamentalis uno. altera
 finitū. p̄a veniūt rei v̄e existētia essentia q̄ sua,
 actualiter dependentis ab agente p̄ta vero
 v̄e alioquin accidentis sup̄ additi q̄ accidentis
 nos vocamus permanētia finitū.
 Unde ad argūm̄ s̄ist. m. tunc n̄t̄ e aliud
 q̄na permanētia finitū in esse q̄ dō m.

permanētia

Permanencia fundamentalis. negs m. oalem
modo dist: m. fundamentalis re, pmanencia in
spe non distinguit ab spe bene in fontis ut
videtur. Ad platem dicit transcat q pmanencia
et generata sunt realiter eadem actus. generata
in non terminatur q se po ad pmanentiam
fontem et accidentalium in spe sed ad funda-
mentalem sine radicali. Radicals a.
pmanencia non distinguit realiter ab spe.
ex quo pat. ad orystr. qd licet pmanencia et generata
habeant eundem term. pmanencia ex se
fontis in distincta, ad hunc term. secundum quasi
essentiam generata et distincta realiter a term. pmanencia
onis

Alii dicit qd. Deus pot. pmanencia et generata
rem abry et accidentis, sed hunc talis res non
durant et fontis qd durans non et accidentis abry
pmanencia ipsi res duranti, et qd fontis est
realiter eadem in spe q generata. m. p. m.

non

non et impedit
ipsi qd generata
qd. Confir
ad minus non
addit qd non
est si non p
pat. a pmanencia
pmanencia non
spe sed est
Ad hunc qd non
a sua duranti
qd. generata
pmanencia non
qd. fontis
est non durans
fontis et hunc
fontis. Ad
qd. Non generata
Nam qd non

quoniam dicitur fuisse in eodem spe. res
offo fuisse dicitur fuisse fuisse de facere y
res dicitur in illo spe fuisse in quo autem
dicitur in fundametaliter. Ad additum
R. Cum Thomista. ad distinctionem realem
non sicut separata realem. R. 20. Deum
pope gformare rem abe existantem sine
Innae fuisse, non tu sine fundametaliter.
Sicut et dixi mihi in logica Deum bene posse
q sua aliquidam pectum auferre a Duchy
alio relatum similitudinis in quo casu illa
Ino alba spectu tu similia fundametaliter
non fuisse. Idem dicimus in pro fuisse.

Circa ⁱⁿ fuisse Dicitur duplex
sentia ja aut tempore non tu existere q
existunt in fuisse vel in fuisse sed et
vae pectum, ita ut non tu existant me,
meum fuisse q ^{sed} non fuisse in fuisse
fuisse

sed deo obige
existam. dicitur
ja fuisse
non non me
nihil dicitur
et qui dicitur
CON
Tempus exi
fuisse me
fuisse.
Pro fuisse
propterea q
pote fuisse
fuisse exist
dicitur, fuisse
id, neque
fuisse dicitur
tempore non
existit.
fuisse fuisse

sed hoc aliter non potest fieri quod habet oppositum
 existant. distincta ab existenti instantibus

Et factum aut tempus non existere non instantibus
 non vero non partem. Et hoc factum nichil est,
 nihil est platiis, licet ullum sit explicatum
 et quod admitti. sed go

Conclusio Tertia.

Tempus existit realiter non vero partem
 sed vero instantibus vel aliter instantibus,
 sibi.

Præterea ex ista habet. cap. 10. Qui
 partem pro seipso sibi existit quo videtur
 parte tempus non existere quod multa partem
 sem existit si: non profutura, quia hoc non
 dicitur, sed est. neque profutura quia non profutura,
 id, neque quod instantibus, quia instantibus non est partem
 hinc et nihil existit nisi vero partem sed go
 tempus non existit vero partem nullomodo
 existit. Sed ista hec existit hec modo.
 Quod partem hinc si: sunt: et instantibus existit
 sunt

Stant rae in stantibus ita ut si simul in stantibus
existat et tempus existat. et e contra si tempus
existat et in stantibus existat. et sic iterum tempus
existat rae in stantibus.

Petrus Cantus de rae d. th. 1. p. 9. 66. a. 2. ad 5.
Vbi dicit de hinc modo nihil prius actu accipere
quam nunc, quae in stantibus. et sic dicitur d.
Thomas tempus existere et existant in stantibus.

Petrus Cantus rae d. th. quae 2. cap. 1. §. 1. dicitur.
Esse certum successivum quod dicitur in hoc, quod
stant sit aliquid in stantibus sui. ab alio tempore
et esse successivum. et existit et alio in stantibus
sui et in stantibus in. et sic tempus non
est ens permanente sed successivum prius et posterius
quae mensurat situm prius et posterius in. et
qualiter pars entis successivum et in stantibus
in plures partes quae e contra. et sic si ens suc-
cessivum existat situm ab alio sui partem,
et non tunc situm ab alio in stantibus, sequetur
quod multae partes entis successivum partem
existunt

existat et
dicitur ens per
nunc habet
ens vero
et tempus
aliquid in stantibus
situm ab alio
dicitur non tunc
Petrus Cantus
situm prius
tunc partem
si tempus
nunc mensurat
situm partem
dicitur dicitur
et sic partem
non dicitur
sed tunc
rae sui
quod dicitur

existit q̄ e gha nōm̄ illig. ni hoc u.
 differt ois successivum à p̄manente, q̄ p̄ma,
 nens habet p̄ores p̄ores p̄ores p̄ores
 ois vero succi: una p̄entis p̄st aliam.
 q̄o temp̄ ut sit ois succi: existit t̄m̄ p̄m̄
 alig. n̄ t̄m̄ p̄m̄ p̄m̄ q̄e instans et non
 p̄m̄ alig. n̄ p̄entis. Et S. Thom̄ eod̄m
 leu. non t̄m̄ dicit p̄m̄ et p̄m̄ hanc t̄m̄
 p̄m̄ Certe d̄. rae. Temp̄ e n̄m̄ m̄m̄
 p̄m̄ p̄m̄ et p̄m̄. q̄o p̄m̄ illig. p̄m̄
 t̄m̄ p̄m̄ et p̄m̄. ois p̄m̄ p̄m̄
 si temp̄ h̄m̄ alig. p̄m̄ t̄m̄ n̄m̄
 n̄m̄ m̄m̄ p̄m̄ p̄m̄ et p̄m̄, h̄m̄,
 p̄m̄ p̄m̄ q̄ p̄m̄ et p̄m̄, p̄m̄ et alig.
 et p̄m̄ d̄m̄ n̄m̄ p̄m̄ ad̄m̄. Alig.
 q̄o si p̄m̄ p̄m̄ t̄m̄ p̄m̄ p̄m̄ et p̄m̄
 n̄m̄ d̄m̄ alig. p̄m̄ q̄ p̄m̄ n̄m̄ p̄m̄,
 p̄m̄ t̄m̄ n̄m̄ instans. si n̄ p̄m̄ p̄m̄
 n̄m̄ p̄m̄, t̄m̄ p̄m̄ p̄m̄ p̄m̄ p̄m̄
 p̄m̄ et p̄m̄ q̄ e gha d̄m̄ p̄m̄

nam omnia sunt: ita potius existunt &
in istis, quia tunc deus una pars medietate
quod dicitur de medietate futura existens potest
in istis universis et hominibus utramque.
Ad primum disti. omnia. quod ad res per manentes
greditur. non vero quod ad res successivas.
ratiō. Quia res per manentes per se sunt
tunc delectati hinc prima et distincta sunt.
habent; et ita non potest res per manens transire
a futuro in presentem quod fuerit per se
prima per se aliter. hec autem non accipit in
rebus successivis. ut si una pars hinc
sicut transiret a futuro in presentem, sed
sicut quod medietate fuerit antea futura, et
substantia suad ad presentem aliter. et
pars illa existit quatenus medietate futura.
et existendi modo per se est et successiva.
Hic est 20. Tempus hinc est antea extensa
et in istis. et existant saltem.
ans

ans est quod
estam. et
sicut per se
et existit
non est in istis
per se
sicut per se
existit.
Ratiō disti.
una successiva
et hinc
Dicitur, est
per se
sicut per se
sicut per se
quatenus
est per se
est per se
existit per se

autem potest quod semper est terminum quod sita sunt
 eorum. quod potest quod existit et est delectat
 sibi quod potest terminum. quod si est est terminum
 et existit sunt. Ultra est existit in terminum
 non est terminum. quod est existit terminum.
 potest quod existit de linea. quod quod est terminum.
 sibi sita eorum. et terminum est sita
 existit.

R. Dist. autem. semper est sita terminum.
 Item successivum. quod quod terminum. quod.
 et hinc negat quod existit. Ad Probatum
 Dices, eorum et existit non debet quod
 quod terminum mathematicis quod ad sita
 sed sufficit quod sita quod terminum quod sita
 sita quod terminum. et quod terminum sita.
 quod quod terminum sita in terminum sita,
 aut potest terminum existit terminum. sita
 est sita sita est terminum quod sita
 existit sita sita quod sita terminum sita
 ad

ad exceptum de linea Q. Epe d'ignitatem
q' linea e' ois p'manens, longy. a. fuc,
c'p'm' - idem auctu' mouet Comul:

Exista non d'istin'guis ab o'p'a. sed o'p'a h'nis
necesse d'istin'guis. q' et exista. q' longy
non tu' existit n'c in f'ant'is q' d'istin'guis.
Q. falsa o'p'a m. in n'ia s. th. tu' adu'is
fa m. d'istin'gues m. o'p'a h'nis d'istin'guis
succesive, q' c'edo m. p'manent' negom.
d' hunc negat q' q'ua.

O'li' c'is q' d'. Si p'artes h'nis non q'ua' p'ant
q' d'is n'c p'nt, n'c, n'c q'ua' d'istin'guis n'c
p'nt, s'ed p'artes h'nis n'c q'ua' d'istin'guis. h'c
a. c. f'abr' q' d' alius longy non o'p'a o'is
reute, cum nullas h'nt p'artes reute
d'istin'guis. p'te f'abr' q' d' p'artes
q' f'uit d' n'c e' - p'artes n'c f'abr' q' d' non.
D'ua' f'uit o'is. q' d' p'artes h'nis n'c q'ua' p'ant.
Q. A. f'abr' q' d' p'artes q' d' o'is - neg:

q' q'ua' d'

Ignominia vel gloria et futurum non
 habeant sufficientem existentiam ut sunt
 modo et manebunt sicut in sufficientem ut
 sunt modo successivo ad quae modo
 factis et q. una immediate antecedat et alia
 immediate sequatur et non qm q in futurum factis
 quod est unit illas partes successivo et
 existere. quare partes illae non existunt
 maiore existentia si debeant et sumari in
 una eadem successivo.

Dubium Tertium.

An tempus tantum men-
 suret motum; et an sit uni-
 cum tempus, et quomodo
 differat ab aeternitate?

Conclusio Prima.

Tempus non tunc mensuratur metrum sed a suis
partibus corruptibilibus quo ad suum esse et alia
accidens corruptibilibus.

Contra quod patet per ostensum hinc. Quo ad rationem patet.
Substantia corruptibilibus debent tunc aliqua mensura
vel similitudo fieri suum esse, sed mensura illam non
potest esse abstracta, quia hoc est contra opinionem mensura dei.

neque potest esse numerum, quia numerus mensura rei quod movetur
tunc suum operationem, non vero suum esse, et sic mensura
Angeli ergo cum nulla alia mensura fuerit qua
tempus substantia corruptibilibus mensuratur nisi tunc quo
ad suum esse. Dicitur res corruptibilibus mensurari

tunc, non ratione sui esse, sed ratione motus sui futuri,
nisi, et sic quod nisi per accidens mensuratur tunc
quo ad suum esse. Sed contra hoc est textus 2. th.

Aliter quidem, expresse docet et probat hoc lib: cap. 12.

Substantia generaliter et corruptibilibus mensurari
tunc quo ad suum esse, et ratio illigere talis. Res

quod naturaliter a tunc mensuratur tunc. sed substantia gener-
raliter et corruptibilibus naturaliter a tunc quo ad suum
esse

spe. q̄ p̄ter idem spe mensurabuntur h̄re. d. th.
 et. ja p. q. 10. a. 5. sic docet. Quod q̄dam res
 dant i ḡma opendi ut spe eorū sit p̄ter h̄re,
 mutatis n̄l certe n̄i transmutat̄ q̄st̄. et h̄re,
 medi mensurantur h̄re p̄ter eis met̄ et spe et
 eorū corruptibiles. q̄ p̄ter d. thoma p̄ter cor.
 ruptibiles mensurantur h̄re quo ad s̄m spe. cuius
 r̄o e. Quia spe p̄ter e illam influent̄ m̄a
 ad n̄ten t̄m et p̄ter s̄m spe s̄m corruptibiles.
 q̄ quo ad spe mensurabuntur h̄re. Alii dicunt
 met̄ q̄ se p̄ et intrinsece mensurari. h̄re, sub.
 p̄ter a. corruptibiles et alia auct̄ h̄re eorū
 r̄o t̄m edant̄ et ext̄m h̄re, q̄ p̄: illa res
 quo ad s̄m spe dependent̄ a met̄, et ut h̄re
 mensurantur h̄re. sed ista doctrina n̄i pugnat̄
 iisdem arḡtis q̄ p̄cedens. et n̄i q̄ cult̄ h̄re
 eam. si et n̄i n̄i sit met̄ p̄ter q̄ p̄
 mensurari h̄re, negari t̄m non debet q̄ p̄ter
 corruptibiles quo ad s̄m spe q̄ se mensurantur
 h̄re q̄ p̄ter. Quodlibet res p̄ter s̄m spe habet̄ auct̄
 d̄m et q̄ q̄ se mensurantur, s̄m p̄ter
 q̄ se p̄ter. s̄m q̄ se d̄o. q̄ p̄ter et corrup.
 t̄m

Nulli habent mensuram se. sed illa mensura
non est ad unum neg. aternitas. qd longis out.
Ad hunc mem. Kant Cartarij. Secty dicit. esse omn.
Alia esse medu omi, in quo glineat in trahit
longis. Alia instans alij permanens aut alia neu,
sura in trahitilem sed hanc. Eia nil ualeat.
Theu. qd. qd. omn. mensurat qd. se us in cer,
implitiles quo ad spe. non. qm. qm. eadem
facilitate per dicit qd. est in aternitatis
q. multo effecty glineat longis. Neg. qm. ualeat.
q. illud in aternis ma instans est qd. permanens
spe. a. am. est qd. glineat. qm. qd. per spe
mensura illis? Neg. ultim. et subsistere.
qd. alias daret distinctu mensura o hinc et hinc
alij. aternitate, qm. in multy p. hinc hinc
agnouit, qd. qd. mensuraste multiplicare suis
necessitate. Illud a. qd. dicit in qd. motum
si mensurari in trahit hinc, sicutus uero extrin.
foco corp. si sicutus sit qd. longis subsistere
in qd. meliti qd. qd. uero. si a. neg. d
in alio pt. regim. sicutus. Cum longis hinc uero.
moly

moly qm. qd.
Vnde ualeat
in moly, qd.
d. aternitatis
sicutus de aternitatis
moly sicutus
Alia uero qd.
q. p. hinc
sicutus qd.
sicutus illud
sicutus in
uero sicutus
a. d. hinc
q. d. hinc. Eo
q. d. hinc,
a. qd. hinc
moly hinc
q. d. hinc
in hinc
Corp. na

30. Item Antem subiecta non mensuralis sunt.

R. Argto gets m. d. rigo m. ad pbam g nego
ans quo ad xam partem. subiecta n. d. accidentia
et put vici contrasuccessiva non tu spiritus.
ita ut nulla partes illam sint simul, hoc n.
ppm a spe ens successiva, sub ista sunt contra
successiva q. ulique partes in eis recedant et
alia remant, hinc cetera partes sint simul
et hinc successiva sufficiat q. mensurae sunt.

Ad xam Conf: R. rigo m. ad pb. dices. qm
hinc sit eadem res, non tu q. eodem modo ma,
non. q. dices q. modo sufficiat ut in operi
mensurae instanti vel aliquo instanti simili.
non vero spe ponantur. Ad riam Conf:

R. Antem non nulle quasi corpus habent de
subiecta mensura a part. sed q. rigo mensurae
sunt in ista subiecta motu d. hinc spe hinc,
mutabile d. fluxus. Pro rigo d. rigo
Natum e. loci niter tempus dupliciter q. d. rigo.
30. Item sua q. subiecta. Item q. hinc q. sit nunc.
motu

motu q. p. rigo d.
mensura hinc
CONC
Si loquamur
hinc hinc non
sunt, multu
hinc hinc hinc
motu hinc hinc
Et hinc hinc
motu q. p. rigo d.
et hinc hinc
q. hinc hinc
caetera hinc
30. CON
Tempus hinc
mensura
nunc hinc
in hinc hinc
Et hinc hinc
spe in hinc
formis

metu p pny et pnteny. Te quidam in rae
mensura. hec p pnteny pnteny

Conclusio Secunda

Si loquamur de tempore pnteny sua pnteny
hinc si al non multiplicat numero que ad
pnteny, multiplicatur in numero ita ut
sub sint hinc distincta numero, quod sint
metu distincti.

Pro Causa rae tempore pnteny sua pnteny
metu p pny et pnteny. Te quibus multiplicat
eod metu, multiplicat eod et tempore. pnteny pnteny.
Te quibus metu hinc inferent et et corpus
caelestem habet pnteny pnteny et pnteny.

90. Conclusio Tertia

Tempus sumptum in rae mensura quatenus
mensural eos metu et inferent pnteny
num in numero et et illud et inferent
in metu pnteny pnteny.

Pro Causa rae. Mensura in abque pnteny dicit
pnteny in illo inferent pnteny in non alio et inferent
pnteny, pnteny hinc pnteny pnteny pnteny

90

quod sita recte in illa tempore quod mensura quod
in via mensura aut tunc unum numerum: tempore.

Qui est contra. Si tot sunt numeri: hinc
distincta quod sunt motu sequenti plura acui,
distincta solo numerum: distincta simul requirit in eo.
dem motu. hoc a. a. impossibile. quod. pro se.
ut sita quod idem eorum numerum locali motu, motu
alterius et augmentatis, sed uti hinc sunt
hinc non sunt distincta. Hinc numerum. quod.

Quod non sunt in numerum quod plura hinc
distincta numerum sed in eodem motu quod
motu multiplicat. quod motu et sita quod hinc,
unde quod motu multiplicat sita hinc bene
put hinc numero multiplicat cari sicut a. g.
si in una et eadem sita multiplicat
quantitatem sita hinc, bene put et nulli,
plu cari albedinis sita numerum, quod quod,
hinc sita quod albedinis. et sita in illa
eas absolute legit numerum et sita idem
numero sita quod. |

Pro

Pro resolutione ultimae quae serendum est
mutabilem definitur à theol: huc modo se.

Quid sit in termini naturalis uita, totu sic Definitio termini
mutabilis et essentia proprie.

Quem definitur ad methodum D. Th. in de seipso, Definitio
tam ex Boetio et sententia q. ubi dicitur sit
mensura vel duratio rei in mutabilis, tam
sicut esse quod situr operum. Annum uero e Definitio termini.

Intra rei in mutabilis quidem situr esse,
mutabilis tu situr operum. Et anno mensura
rati Angelis. Altermitate Reg.

Tempus tandem e duratio rei mutabilis. Definitio tempus.

Tam situr esse quod situr operum et alia acci,
dentia. Et ex his definitur ad de seipso omily
est distincta esse inter illas tres mensuras et ea
illis in seipso et in seipso aut eade situr esse
esse in contrariis libris, non mensurari quod que
ad sum esse, hinc tu que ad metra. Et hanc
de quinta libro phisicorum dicta sufficiant
die 25. Martis. anno Inca incarnationis j. 6. 30.
in ipso die primo Martis hebdomadae.

Lib. 5.